

3 มีนาคม 2551

เรื่อง ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา กรณีการซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF)
เรียน

อ้างถึง หนังสือลงวันที่ 29 พฤศจิกายน 2550

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า ท่านได้ลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) ดังนี้

วันที่ 22 พฤศจิกายน 2545 เป็นเงิน 100,000 บาท

วันที่ 26 ธันวาคม 2546 เป็นเงิน 15,000 บาท

วันที่ 27 ธันวาคม 2547 เป็นเงิน 20,000 บาท

ในปี 2548-2549 ท่านไม่มีการลงทุนในกองทุนรวมฯ เพราะไม่มีรายได้จากการทำงาน และไม่ได้ยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษี ท่านจึงขอทราบฯ ปัจจุบันมีอายุเกิน 55 ปี การลงทุนในกองทุนรวมฯ ดังกล่าวมีสถานะเช่นไร ดังความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กรมสรรพากรขอเรียนว่า กรณีตามข้อเท็จจริงข้างต้น อาจพิจารณาได้ว่า ท่านได้ซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ในปี 2545 2546 และ 2547 ท่านมีสิทธิระงับการซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมฯ ได้ไม่เกิน 1 ปีติดต่อกัน แต่หากท่านไม่ได้ซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมฯ ในปี 2548 และ 2549 ถือได้ว่า ท่านระงับการซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมฯ เกิน 1 ปีติดต่อกัน ท่านจึงหมดสิทธิได้รับยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินได้เท่าที่ได้จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมฯ สำหรับปีนั้น และต้องเสียภาษีเงินได้สำหรับปีภาษีที่ได้นำเงินค่าซื้อหน่วยลงทุนไปหักออกจากเงินได้เพื่อยกเว้นภาษีเงินได้ที่อยู่ในช่วงระยะเวลาไม่เกิน 5 ปี นับตั้งแต่วันที่ได้นำนแบบแสดงรายการภาษีเงินได้ของปีนั้น ๆ จนถึงวันที่ได้นำนแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเพิ่มเติมเพื่อเสียภาษีเงินได้เพิ่มเติมของปีภาษีดังกล่าว พร้อมเงินเพิ่มตามมาตรา 27 แห่งประมวลรัษฎากร ทั้งนี้ ตามข้อ 2 (55) แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 126 (พ.ศ. 2509) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร ประกอบกับประกาศอธิบดีกรมสรรพากรเกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 90) เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไข เพื่อยกเว้นภาษีเงินได้เท่าที่ได้จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ลงวันที่ 12 มีนาคม พ.ศ. 2544

ขอแสดงความนับถือ

รวิฐา พงศ์นุชิต

(นางรวิฐา พงศ์นุชิต)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมสรรพากร

3 มีนาคม 2551

เรื่อง ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาหัก ณ ที่จ่าย กรณีซื้อทรัพย์สินจากการขายทอดตลาด
เรียน
อ้างถึง หนังสือลงวันที่ 7 มกราคม 2551

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า ท่านได้เข้าร่วมประมูลซื้อที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างจากการขายทอดตลาดของกรมบังคับคดีเมื่อวันที่ 14 ตุลาคม 2549 โดยประมูลได้ในราคา 2,350,000 บาท และได้จดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ในวันที่ 16 ตุลาคม 2549 พร้อมทั้งได้ชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาหัก ณ ที่จ่ายไว้ที่กรมที่ดินแล้วเป็นจำนวน 70,020 บาท (อากรแสตมป์ได้รับยกเว้น ไม่ได้เรียกเก็บ) ต่อมา นาง อ (จำเลยและเจ้าของที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้าง) ได้ยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อขอให้ศาลมีคำสั่งเพิกถอนการขายทอดตลาดที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างดังกล่าว โดยโต้แย้งว่า เป็นการขายทอดตลาดในราคาต่ำกว่าความเป็นจริง ซึ่งศาลจังหวัด... ได้มีคำสั่งให้เพิกถอนการขายทอดตลาดดังกล่าวและคดีถึงที่สุดแล้ว จึงขอทราบว่าการดังกล่าวจะมีสิทธิขอคืนเงินภาษีอากรที่ได้ชำระไว้แล้วได้หรือไม่ ความละเอียดแจ้งอยู่แล้ว นั้น

กรมสรรพากรขอเรียนว่า ตามข้อเท็จจริงข้างต้น อาจพิจารณาได้ว่า กรณีท่านได้ซื้อทรัพย์สิน (ที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้าง) จากการขายทอดตลาดของกรมบังคับคดี และได้มีจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์พร้อมชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาหัก ณ ที่จ่ายไว้แล้ว ต่อมาศาลมีคำสั่งเพิกถอนการขายทอดตลาดดังกล่าวและคดีถึงที่สุดแล้ว กรณีจึงมีผลเท่ากับไม่มีการขายทอดตลาดเกิดขึ้น ซึ่งทำให้ไม่มีการจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ ดังนั้น หากท่านเป็นผู้ชำระภาษีอากร จึงย่อมมีสิทธิขอคืนภาษีอากรดังกล่าวได้ โดยต้องยื่นคำร้องขอคืนภาษีอากรตามแบบ ค.10 ณ สำนักงานสรรพากรพื้นที่ที่ผู้ขอคืนภาษีอากรมีภูมิลำเนาในพื้นที่นั้น ภายใน 3 ปีนับแต่วันสุดท้ายแห่งกำหนดเวลายื่นรายการภาษีตามที่กฎหมายกำหนด ทั้งนี้ ตามมาตรา 27 ตรี แห่งประมวลรัษฎากร

ขอแสดงความนับถือ

รวิฐา พงศ์นุชิต

(นางรวิฐา พงศ์นุชิต)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมสรรพากร

สำนักกฎหมาย

กลุ่มกฎหมาย 11

โทร. 0-2272-8287-8

3 มีนาคม 2551

เรื่อง ภาษีมูลค่าเพิ่ม กรณีการขายสินค้า

เรียน

อ้างถึง หนังสือลงวันที่ 9 มกราคม 2551

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า บริษัท ส เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ประเภทกิจการผลิตสินค้าพลาสติกและรับจ้างผลิตสินค้าพลาสติกประเภทของใช้ในครัวเรือนและสินค้าที่ใช้ในอุตสาหกรรมเพื่อขายเป็นการทั่วไปเป็นปกติ กรณีลูกค้าได้จ้างให้บริษัทฯ ผลิตที่รองนั่งและฝาดรอบชักโครก โดยบริษัทฯ จะต้องจัดทำแม่พิมพ์สำหรับสินค้าดังกล่าว มีรูปแบบ ขนาด สี เป็นไปตามความต้องการของลูกค้า ซึ่งค่าใช้จ่ายในการผลิต เช่น ค่าเม็ดพลาสติก วัสดุที่ใช้ในการผลิต และค่าแรงงานของคนงาน ตลอดจนแม่พิมพ์สำหรับขึ้นรูปสินค้าเป็นกรรมสิทธิ์ของบริษัทฯ จึงขอทราบว่าการประกอบกิจการดังกล่าว เป็นการผลิตสินค้าเพื่อขายหรือการรับจ้างทำของ ความละเอียดแจ้งอยู่แล้ว นั้น

กรมสรรพากรขอเรียนว่า ตามข้อเท็จจริงข้างต้น อาจพิจารณาได้ว่า กรณีลูกค้าได้จ้างให้บริษัทฯ ผลิตที่รองนั่งและฝาดรอบชักโครก โดยบริษัทฯ จะต้องจัดทำแม่พิมพ์สำหรับสินค้าดังกล่าว มีรูปแบบ ขนาด และสี เป็นไปตามความต้องการของลูกค้า แต่ค่าใช้จ่ายในการผลิตและแม่พิมพ์สำหรับขึ้นรูปสินค้าเป็นของบริษัทฯ นั้น หากบริษัทฯ ได้ผลิตที่รองนั่งและฝาดรอบชักโครกขายเป็นปกติธุระ แม่ลูกค้าจะว่าจ้างให้บริษัทฯ ผลิตสินค้าโดยมีรูปแบบแตกต่างไปจากสินค้าที่บริษัทฯ ได้ผลิตไว้ขายเป็นปกติก็ตาม ถือได้ว่าเป็นการขายสินค้าตามมาตรา 77/1 (8) แห่งประมวลรัษฎากร

ขอแสดงความนับถือ

รวิฐา พงศ์นุชิต

(นางรวิฐา พงศ์นุชิต)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมสรรพากร

สำนักกฎหมาย

กลุ่มกฎหมาย 11

โทร. 0-2272-8287-8

ที่ กค 0702/226

กรมสรรพากร

90 ซอยพหลโยธิน 7

ถนนพหลโยธิน แขวงสามเสนใน

เขตพญาไท กท. 10400

28 กุมภาพันธ์ 2551

เรื่อง อากรแสดมปี กรณีให้บริการสื่อสารข้อมูลและเชื่อมต่อเครือข่ายอินเทอร์เน็ต
เรียน

อ้างถึง หนังสือลงวันที่ 17 ธันวาคม 2550

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า สถาบันฯ ได้ทำสัญญาใช้และให้บริการสื่อสารข้อมูลและเชื่อมต่อเข้าสู่เครือข่ายอินเทอร์เน็ต กับบริษัท เอส ตามสัญญาฯ ลงวันที่ 3 ธันวาคม 2550 สถาบันฯ จึงขอทราบว่าการทำสัญญาดังกล่าวต้องติดอากรแสตมป์หรือทำตราสารหรือไม่ อย่างไร ดังความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กรมสรรพากรขอเรียนว่า กรณีตามข้อเท็จจริงข้างต้น อาจพิจารณาได้ว่า สัญญาการให้บริการระหว่างสถาบันฯ (ผู้รับบริการ) กับบริษัทฯ (ผู้ให้บริการ) มีข้อกำหนดให้บริษัทฯ ต้องจัดให้มีเครื่องมือ เครื่องใช้ และวัสดุอุปกรณ์ที่ดีในการให้บริการ และต้องให้บริการตามข้อกำหนดและหลักเกณฑ์ตามที่สถาบันฯ กำหนด รวมทั้งต้องจัดให้มีเจ้าหน้าที่ทางเทคนิคให้คำปรึกษาในการให้บริการอีกด้วย จึงเป็นสัญญาที่คู่สัญญามุ่งประสงค์ถึงผลสำเร็จของงานเป็นสาระสำคัญ เข้าลักษณะเป็นสัญญาจ้างทำของ ตามมาตรา 587 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ สัญญาดังกล่าว จึงเป็นตราสารที่อยู่ในบังคับต้องปิดอากรแสตมป์ ตามลักษณะแห่งตราสาร 4. จ้างทำของ แห่งบัญชีอัตราอากรแสตมป์ ซึ่งบริษัทฯ ในฐานะผู้รับจ้างมีหน้าที่ต้องชำระอากรเป็นตัวแทนการปิดแสตมป์อากรตามข้อ 2 (3) และข้อ 3 (3) ของประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับอากรแสตมป์ (ฉบับที่ 37) เรื่อง กำหนดวิธีการชำระอากรเป็นตัวแทนการปิดแสตมป์อากรสำหรับตราสารบางลักษณะ ลงวันที่ 2 ธันวาคม พ.ศ. 2538

ขอแสดงความนับถือ

รวิฐา พงศ์นุชิต

(นางรวิฐา พงศ์นุชิต)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมสรรพากร

สำนักกฎหมาย

กลุ่มกฎหมาย 10

โทร. 0-2272-8287-8

26 กุมภาพันธ์ 2551

เรื่อง ภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย และภาษีมูลค่าเพิ่ม กรณีการขอลดภาษี
เรียน

อ้างถึง หนังสือลงวันที่ 10 กันยายน 2550

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า บริษัทฯ ได้ทำสัญญาจ้างนาย ช เพื่อให้เป็นที่ปรึกษาและออกแบบโครงการสร้างระบบลำเลียง โดยนาย ช มีสัญชาติไต้หวัน และได้เข้ามาปฏิบัติงานในประเทศไทยโดยเป็นกรรมการของบริษัท ท ตามใบอนุญาตทำงานฯ ลงวันที่ 16 สิงหาคม 2527 บริษัทฯ จึงขอทราบว่

1. เมื่อบริษัทฯ จ่ายค่าจ้างให้กับนาย ช บริษัทฯ มีหน้าที่ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่ายในอัตราใด

2. การรับจ้างของนาย ช เข้าลักษณะเป็นกรณีผู้ประกอบการที่อยู่นอกราชอาณาจักรและเข้ามาประกอบกิจการให้บริการในราชอาณาจักรเป็นครั้งคราวใช่หรือไม่ และบริษัทฯ จะต้องนำส่งภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยใช้แบบ ภ.พ. 36 หรือไม่
ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กรมสรรพากรขอเรียนว่า ตามข้อเท็จจริงข้างต้น อาจพิจารณาได้ดังนี้

1. ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา กรณีนาย ช รับจ้างบริษัทฯ เป็นที่ปรึกษาและออกแบบโครงการสร้างระบบลำเลียง โดยมีได้เป็นลูกจ้างของบริษัทฯ ตามข้อเท็จจริงดังกล่าว เงินได้จากการรับจ้างเข้าลักษณะเป็นเงินได้พึงประเมิน ตามมาตรา 40 (2) แห่งประมวลรัษฎากร และเป็นเงินได้จากหน้าที่งานในประเทศไทยตามมาตรา 41 วรรคหนึ่ง แห่งประมวลรัษฎากร และโดยที่นาย ช อยู่ในประเทศไทยไม่ถึง 180 วัน จึงมิได้เป็นผู้อยู่ในประเทศไทยตามมาตรา 41 วรรคสาม แห่งประมวลรัษฎากร ฉะนั้น เมื่อบริษัทฯ จ่ายค่าจ้างให้นาย ช บริษัทฯ จึงมีหน้าที่หักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่ายในอัตราร้อยละ 15.0 ของเงินได้ตามมาตรา 50 (1) วรรคสี่ แห่งประมวลรัษฎากร

2. ภาษีมูลค่าเพิ่ม กรณีที่บริษัทฯ จ้างนาย ช ชาวไต้หวัน ซึ่งอาศัยอยู่ในประเทศไทย เป็นที่ปรึกษาและออกแบบโครงการสร้างระบบลำเลียงนั้น เข้าลักษณะเป็นการให้บริการโดยผู้ประกอบการตามมาตรา 77/1 (10) และมาตรา 77/2 (1) แห่งประมวลรัษฎากร นาย ช จึงมีหน้าที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มจากการให้บริการดังกล่าว อย่างไรก็ดี หากนาย ช มีรายรับจากการให้บริการไม่เกินกว่า 1,800,000 บาทต่อปี นาย ช จะได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม ตามมาตรา 81/1 แห่งประมวลรัษฎากร

ขอแสดงความนับถือ

รวิฐา พงศ์นุชิต

(นางรวิฐา พงศ์นุชิต)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมสรรพากร

8 กุมภาพันธ์ 2551

เรื่อง ภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย กรณีการขายสินค้าพร้อมบริการติดตั้ง
เรียน

อ้างถึง หนังสือลงวันที่ 31 ตุลาคม 2550

ตามหนังสือที่อ้างถึง บริษัท ซี ได้หารือกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย
กรณีบริษัทฯ ประกอบกิจการนำเข้า จำหน่ายเครื่องจักรอะไหล่และอุปกรณ์พร้อมติดตั้ง บริษัทฯ ได้ขาย
เครื่องจักรให้แก่บริษัท อ พร้อมทำการติดตั้ง และได้เรียกเก็บราคาเครื่องจักรพร้อมกับค่าบริการติดตั้ง
รวมกัน บริษัทฯ จึงขอทราบว่

1. สัญญาขายพร้อมติดตั้งดังกล่าว เข้าลักษณะเป็นการขายสินค้าซึ่งไม่อยู่ในบังคับต้อง
หักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ตามคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป.4/2528 เรื่อง สั่งให้ผู้จ่ายเงินได้พึงประเมิน ตาม
มาตรา 40 แห่งประมวลรัษฎากร มีหน้าที่หักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ลงวันที่ 26 กันยายน พ.ศ. 2528 ถูก
ต้องหรือไม่

2. บริษัทฯ ได้รับชำระเงินงวดแรกและถูกหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่ายไว้แล้ว หากบริษัทฯ
ไม่ประสงค์จะนำเงินภาษีที่ถูกหักไว้ไปเป็นเครดิตภาษีของบริษัทฯ เมื่อสิ้นรอบระยะเวลาบัญชี บริษัทฯ
สามารถขอคืนได้หรือไม่ อย่างไร
ดังกล่าวละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กรมสรรพากรขอเรียนว่า กรณีตามข้อเท็จจริงข้างต้น อาจพิจารณาได้ดังนี้

1. ตามข้อ 3. และข้อ 4. ของสัญญาระหว่างบริษัทฯ กับบริษัท อ นั้น บริษัทฯ มีฐานะ
เป็นผู้ให้บริการหรือผู้รับจ้าง และบริษัท อ มีฐานะเป็นผู้รับบริการหรือผู้ว่าจ้าง โดยบริษัท อ ได้ว่าจ้าง
บริษัทฯ ออกแบบ จัดทำ และติดตั้งกรรมวิธีการผสมกาแฟเพื่อประกอบการโรงงานจนเสร็จสมบูรณ์
ประกอบกับความตามข้อ 9. ของสัญญาฉบับเดียวกันระบุให้กรรมสิทธิ์ในเครื่องจักรผลิตกาแฟโอนไปยัง
บริษัท อ ต่อเมื่อบริษัทฯ ได้ทำการติดตั้งทดสอบการทำงาน และส่งมอบเครื่องจักรผลิตกาแฟเรียบร้อยแล้ว
แล้ว จึงเห็นได้ว่า กิจการที่บริษัทฯ ได้กระทำให้แก่บริษัท อ เป็นการให้บริการออกแบบและติดตั้งเครื่อง
จักรผลิตกาแฟโดยมุ่งหวังถึงผลสำเร็จของงานที่ว่าจ้างเป็นสำคัญ มิได้มีลักษณะเป็นการขายสินค้าและรับ
ดำเนินการติดตั้ง กิจการที่บริษัทฯ กระทำไปจึงไม่เป็นการขายเครื่องจักรและให้บริการติดตั้งแต่อย่างใด
เมื่อบริษัท อ จ่ายเงินตามสัญญาให้แก่บริษัทฯ จึงเป็นการจ่ายเงินค่าบริการอันเป็นเงินได้พึงประเมินตาม
มาตรา 40 (8) แห่งประมวลรัษฎากร อยู่ในบังคับต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่ายตามข้อ 12/1 ของคำสั่ง
กรมสรรพากรที่ ท.ป.4/2528ฯ ลงวันที่ 26 กันยายน พ.ศ. 2528

2. การหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่ายตามคำสั่งกรมสรรพากรฉบับดังกล่าว เป็นวิธีการจัดเก็บ
ภาษีอากรล่วงหน้าก่อนกำหนดเวลาชำระภาษีตามที่มาตรา 3 เตรส แห่งประมวลรัษฎากร กำหนดให้อำนาจ

กระทำโดยชอบ และมาตราเดียวกันนี้ได้กำหนดให้นำความตามมาตรา 60 แห่งประมวลรัษฎากร มาใช้
บังคับแก่เงินภาษีที่ถูกหัก ณ ที่จ่ายไว้ โดยให้ถือเป็นเครดิตภาษีของผู้ต้องเสียภาษีในการคำนวณภาษี
ดังนั้น กรณีภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย บริษัทฯ มีสิทธินำไปถือเป็นเครดิตภาษีในการคำนวณภาษีเมื่อสิ้นรอบ
ระยะเวลาบัญชี โดยหากภาษีที่ถูกหัก ณ ที่จ่ายไว้มีจำนวนมากกว่าเงินภาษีที่ต้องชำระเมื่อสิ้นรอบระยะเวลา
บัญชีแล้ว บริษัทฯ จึงจะมีสิทธิขอรับคืนเงินภาษีดังกล่าว

ขอแสดงความนับถือ

รวิฐา พงศ์นุชิต

(นางรวิฐา พงศ์นุชิต)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมสรรพากร

สำนักกฎหมาย

กลุ่มกฎหมาย 6

โทร. 0-2272-8287-8

ที่ กค 0706/พ./932

กรมสรรพากร

90 ซอยพหลโยธิน 7

ถนนพหลโยธิน แขวงสามเสนใน

เขตพญาไท กท. 10400

7 กุมภาพันธ์ 2551

เรื่อง ภาษีมูลค่าเพิ่ม กรณีเสียปรับจากการยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่มไม่ถูกต้อง
เรียน
อ้างถึง หนังสือลงวันที่ 3 ตุลาคม 2550

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า บริษัท น ประกอบธุรกิจก่อสร้างอสังหาริมทรัพย์ จดทะเบียน
นิติบุคคลเมื่อวันที่ 26 กรกฎาคม 2547 และจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มเมื่อวันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2548
หลังจากจดทะเบียนไม่มีงานรับจ้างก่อสร้างบ้าน จึงได้ประกอบกิจการสร้างบ้านขายโดยก่อสร้างบ้านบนที่
ดินของบุคคลอื่น บริษัทฯ นำค่าวัสดุก่อสร้างและค่าจ้างแรงงานบันทึกในบัญชีค่าก่อสร้างและภาษีซื้อสำหรับ
ค่าวัสดุก่อสร้างและค่าใช้จ่ายอื่นที่บริษัทฯ จ่าย ได้แสดงในแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภ.พ.30)
ตลอดมา ต่อมา ในปี 2549 บริษัทฯ ทราบว่า การขายบ้านไม่ใช้การรับจ้างก่อสร้าง จึงได้ปรับปรุงรายการ
ภาษีซื้อดังกล่าว เป็นค่าใช้จ่ายและต้นทุนขายและแก้ไขแบบ ภ.พ.30 เพื่อปรับปรุงเครดิตภาษีจำนวน
253,753.15 บาท ซึ่งยังไม่ได้หักออกจากภาษีขายในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่ม บริษัทฯ เห็นว่า การแสดง
รายการภาษีซื้อเพื่อขอเครดิตภาษีในแบบ ภ.พ.30 โดยไม่ได้หักออกจากภาษีขายไม่ต้องเสียปรับภาษี
มูลค่าเพิ่ม ดังความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กรมสรรพากรขอเรียนว่า ตามข้อเท็จจริงข้างต้น อาจพิจารณาได้ว่า กรณีผู้ประกอบการจด
ทะเบียนประกอบกิจการขายบ้านซึ่งก่อสร้างบนที่ดินของบุคคลอื่น นำภาษีซื้อจากการก่อสร้างบ้านที่เป็น
ภาษีซื้อต้องห้ามตามมาตรา 82/5(6) แห่งประมวลรัษฎากร ประกอบกับข้อ 2(4) ของประกาศอธิบดี
กรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 42) เรื่อง การกำหนดภาษีซื้อที่ไม่ให้นำไปหักในการ
คำนวณภาษีมูลค่าเพิ่ม ตามมาตรา 82/5(6) แห่งประมวลรัษฎากร ลงวันที่ 29 ธันวาคม พ.ศ. 2535 ไป
แสดงไว้ในแบบแสดงรายการเป็นภาษีซื้อแต่ละเดือนภาษี แม้จะยังไม่นำภาษีซื้อดังกล่าวไปหักออกจากภาษี
ขายก็ตาม แต่เป็นการยื่นแบบ ภ.พ.30 โดยแสดงรายการภาษีซื้อเกินไป ซึ่งเป็นกรณียื่นแบบแสดงรายการ
ภาษีไว้ไม่ถูกต้อง หรือมีข้อผิดพลาดอันเป็นเหตุให้จำนวนภาษีซื้อที่แสดงไว้เกิน บริษัทฯ ต้องเสียปรับ
อีกหนึ่งเท่าของจำนวนภาษีซื้อที่แสดงไว้เกินนั้นตามมาตรา 89 (4) แห่งประมวลรัษฎากร

ขอแสดงความนับถือ

รวิฐา พงศ์นุชิต

(นางรวิฐา พงศ์นุชิต)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมสรรพากร

สำนักกฎหมาย กลุ่มกฎหมาย 9 โทร. 0-2272-8287-8

7 กุมภาพันธ์ 2551

เรื่อง ภาษีเงินได้นิติบุคคล กรณีการหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย สำหรับกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน
เรียน

อ้างถึง หนังสือที่ลงวันที่ 5 กรกฎาคม 2550 และวันที่ 16 พฤศจิกายน 2550

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า บริษัท โอ (บริษัท) ประกอบกิจการผลิต ชิ้นรูปโลหะขึ้นส่วน
เครื่องปรับอากาศ และนำเข้าชิ้นส่วนเครื่องปรับอากาศ ซึ่งมีทั้งการผลิตสินค้าสำเร็จรูปและมีการสั่งซื้อชิ้น
ค้ำมาไว้เพื่อจำหน่ายบางส่วน รวมทั้งผลิตสินค้าตามคำสั่งซื้อของลูกค้าโดยวัตถุดิบและวัสดุสิ้นเปลืองที่ใช้
ในการผลิตเป็นของบริษัทฯ ไม่ใช่ของผู้ว่าจ้าง บริษัทฯ ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจำนวน 2 ฉบับ ตาม
บัตรส่งเสริมคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนฯ ลงวันที่ 15 กรกฎาคม พ.ศ. 2542 ผลิตชิ้นส่วนโลหะ
สำหรับเครื่องปรับอากาศประเภท 4.8 การผลิตผลิตภัณฑ์โลหะรวมทั้งชิ้นส่วนโลหะสำหรับยานยนต์ หรือ
ชิ้นส่วนโลหะสำหรับผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ และบัตรส่งเสริมฯ ลงวันที่ 23 สิงหาคม พ.ศ. 2544 ผลิต
ชิ้นส่วนโลหะสำหรับเครื่องปรับอากาศ เครื่องทำความเย็น ประเภท 4.3 การผลิตผลิตภัณฑ์โลหะรวมทั้งชิ้น
ส่วนโลหะ ซึ่งในบัตรส่งเสริมทั้ง 2 บัตร บริษัทฯ ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกำไรสุทธิที่ได้จาก
การประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนมีกำหนดเวลา 8 ปี นับจากวันที่เริ่มมีรายได้จากการ
ประกอบกิจการ และได้รับลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกำไรสุทธิที่ได้รับจากการลงทุนในอัตรา
ร้อยละ 50 ของอัตราปกติมีกำหนด 5 ปี นับจากวันที่พ้นกำหนดระยะเวลาตามมาตรา 31 และมาตรา
35(2) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520 บริษัทฯ ขอร้องว่า บริษัทฯ จะต้องถูกหักภาษี
เงินได้ ณ ที่จ่าย ในกรณีที่บริษัทฯ ได้รับชำระราคาสินค้าเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาตามมาตรา 31 แห่ง
พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520 หรือไม่ ดังความละเอียดแจ้งอยู่แล้ว นั้น

กรมสรรพากรขอเรียนว่า กรณีตามข้อเท็จจริงข้างต้น อาจพิจารณาได้ว่า เมื่อพ้นกำหนด
ระยะเวลาที่บริษัทฯ ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลตามมาตรา 31 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน
พ.ศ. 2520 แล้ว หากบริษัทฯ รับจ้างผลิตสินค้าให้แก่ลูกค้า โดยลูกค้าจัดหาวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตมาให้
กรณีดังกล่าวเข้าลักษณะเป็นการจ้างทำของ ตามมาตรา 587 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เมื่อ
ลูกค้าจ่ายค่าจ้างให้บริษัทฯ ลูกค้ามีหน้าที่ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ในอัตราร้อยละ 3.0 ของค่าจ้างตาม
ข้อ 8(2) ของคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป.4/2528 เรื่อง สั่งให้ผู้จ่ายเงินได้พึงประเมิน ตามมาตรา 40 แห่ง
ประมวลรัษฎากร มีหน้าที่หักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ลงวันที่ 26 กันยายน พ.ศ. 2528

ขอแสดงความนับถือ

รวิฐา พงศ์นุชิต

(นางรวิฐา พงศ์นุชิต)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมสรรพากร

6 กุมภาพันธ์ 2551

เรื่อง ภาษีเงินได้นิติบุคคลและภาษีมูลค่าเพิ่ม กรณีจ่ายเงินค่าซื้อวัตถุดิบให้ผู้ขายในต่างประเทศ
เรียน

อ้างถึง หนังสือลงวันที่ 4 กันยายน 2550

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า บริษัท ซี เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ตั้งอยู่ในเขตอุตสาหกรรมส่งออกโซน 3 นิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง ประกอบธุรกิจโรงงานอุตสาหกรรมประเภทผลิตเพื่อส่งออกนอกาฬิกาและอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง บริษัทฯ ชี้แจงว่าเมื่อได้รับคำสั่งซื้อจากลูกค้า จะวางแผนการผลิต และสั่งซื้อวัตถุดิบจากนิติบุคคลที่จดทะเบียนตั้งขึ้นตามกฎหมายของประเทศสวิตเซอร์แลนด์ (ผู้ขาย) และไม่มีสถานประกอบการถาวรในประเทศไทย โดยวิธีการสั่งซื้อทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ ทั้งนี้ ผู้ขายจะส่ง Invoice ที่มีรายละเอียดของวัตถุดิบ ค่าแรงและค่าเสียการผลิตให้บริษัทฯ ทราบเนื่องจาก เป็นธรรมเนียมปฏิบัติทางการค้าโดยทั่วไปของผู้ประกอบการในประเทศสวิตเซอร์แลนด์และเงินทุนดังกล่าวมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา โดยจัดทำ Invoice ออกเป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

1. กรณีสั่งซื้อวัตถุดิบประเภทเหล็ก ผู้ขายจะแยกแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับต้นทุนการผลิตเป็น 2 รายการ ได้แก่

1.1 Conversion price หมายถึง ต้นทุนแรงงานในการผลิตและเสียห่วยการผลิตต่อหน่วย

1.2 Material price หมายถึง วัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตต่อหน่วย

2. กรณีสั่งซื้อวัตถุดิบประเภทไทเทเนียม ผู้ขายจะแยกแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับต้นทุนการผลิตเป็น 3 รายการ ได้แก่

2.1 Conversion price หมายถึง ต้นทุนแรงงานในการผลิตและเสียห่วยการผลิตต่อหน่วย

2.2 Setup fee หมายถึง ต้นทุนที่เกิดจากการตั้งค่าเครื่องจักรในการปั๊มวัตถุดิบในประเภทไทเทเนียม เพื่อได้คุณลักษณะตามที่ผู้ซื้อระบุ เนื่องจากวัสดุไทเทเนียมเป็นโลหะที่มีความแข็งต่างจากเหล็ก จึงต้องปรับค่าแรงดันและความเร็วในการกดของเครื่องปั๊มให้เหมาะสมเพื่อป้องกันชิ้นงานและแม่พิมพ์แตก ซึ่งการกระทำดังกล่าวเป็นการปฏิบัติโดยปกติวิสัยของการผลิตงานปั๊มทุกชนิดที่ใช้เครื่องปั๊มในการขึ้นรูป อีกทั้ง การตั้งค่าเครื่องปั๊มก็เป็นการปฏิบัติตามคู่มือการใช้งานเท่านั้น และผู้ทำหน้าที่ตั้งค่าคือพนักงานทั่วไป

2.3 Titanium price หมายถึง วัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตต่อหน่วย

เมื่อบริษัทฯ นำเข้าวัตถุดิบมาแล้ว จะทำการตัดและขึ้นรูป ขัดผิว ตามขั้นตอนการผลิตสินค้า รวมทั้งประกอบ เมื่อเสร็จสิ้นกระบวนการผลิตแล้วจะทำการบรรจุลงหีบห่อและจัดส่งให้ลูกค้าต่อไป บริษัทฯ จึงขอทราบว่า เมื่อบริษัทฯ โอนเงินค่าซื้อวัตถุดิบและส่วนประกอบ ไปยังผู้ขายในประเทศ

สวิสเซอร์แลนด์ บริษัทฯ ไม่มีหน้าที่ต้องหักภาษี ณ ที่จ่าย และไม่ต้องนำส่งภาษีมูลค่าเพิ่ม ถูกต้องหรือไม่
ดังความละเอียดแจ้งอยู่แล้ว นั้น

กรมสรรพากรขอเรียนว่า กรณีตามข้อเท็จจริงในประเด็นที่หารือ บริษัทฯ อยู่ระหว่างการ
ดำเนินการตรวจก่อนคืนภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับเดือนภาษีพฤศจิกายน 2550 โดยสำนักงานสรรพากรพื้นที่
กรุงเทพมหานคร... จึงขอให้บริษัทฯ รอฟผลการตรวจกรณีดังกล่าวจากเจ้าพนักงานประเมินซึ่งบริษัทฯ มี
สิทธิชี้แจงหรือโต้แย้งต่อเจ้าพนักงานประเมินได้หากไม่เห็นชอบ

ขอแสดงความนับถือ

รวิฐา พงศ์นุชิต

(นางรวิฐา พงศ์นุชิต)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมสรรพากร

สำนักกฎหมาย

กลุ่มกฎหมาย 9

โทร. 0-2272-8287-8

ที่ กค 0706/914

กรมสรรพากร

90 ซอยพหลโยธิน 7

ถนนพหลโยธิน แขวงสามเสนใน

เขตพญาไท กท. 10400

6 กุมภาพันธ์ 2551

เรื่อง ภาษีมูลค่าเพิ่ม กรณีภาษีซื้อจากการประกอบกิจการให้เช่ารถยนต์

เรียน

อ้างถึง หนังสือลงวันที่ 3 ธันวาคม 2550

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า ท่านได้หารือกรณีบริษัท A ประกอบกิจการหลักโดยการซื้อเครื่องจักรกลหนัก (รถชุดแบล็คโคร) และเครื่องจักรอุตสาหกรรมโรงงาน (รถโฟล์คลิฟท์ รถตัก) ทั้งเก่าและใหม่มาให้ลูกค้าเช่า ซึ่งผู้เช่าอาจจะเป็นบริษัทมหาชน บริษัทจำกัด และบุคคลธรรมดา โดยทำสัญญาเช่าและคิดค่าเช่าเป็นรายเดือนมีระยะเวลา 1-3 ปี รวมทั้งให้เช่าเป็นรายวัน ต่อมาเครื่องจักรกลหนักและเครื่องจักรอุตสาหกรรมโรงงานดังกล่าวชำรุดเสียหายจากการใช้งานตามปกติของลูกค้า บริษัทฯ จึงจำเป็นต้องซื้ออะไหล่มาซ่อมแซมรถดังกล่าว ได้แก่ น้ำมันเครื่องจารบี น้ำมันเกียร์ น้ำมันไฮดรอลิค โอiling สายไฟ แจ็ค สายหลอดไฟ ฯลฯ ซึ่งอะไหล่บางอย่างบริษัทฯ ไม่สามารถระบุชัดเจนว่าได้นำไปใช้กับรถคันไหน แต่บริษัทฯ ได้ซื้ออะไหล่มาจริงสามารถยืนยันผู้ขายได้และก็ได้ใช้ไปจริงในงวดบัญชีนั้นๆ และการยื่นแบบ ภ.พ.30 เกี่ยวกับภาษีซื้อและภาษีขายในแต่ละเดือนที่ผ่านมาถูกต้องครบถ้วน เพียงแต่ไม่สามารถระบุได้ว่านำไปใช้กับรถหมายเลขอะไร บริษัทฯ ได้ถูกกรมสรรพากรเรียกตรวจสอบ พร้อมทั้งประเมินภาษีเงินได้นิติบุคคล และภาษีมูลค่าเพิ่มแก่บริษัทฯ ดังความละเอียดแจ้งอยู่แล้ว นั้น

กรมสรรพากรขอเรียนว่า ตามข้อเท็จจริงข้างต้น กรณีที่บริษัทฯ ได้ถูกกรมสรรพากรเรียกตรวจสอบ และเจ้าพนักงานประเมินได้ประเมินภาษีอากรแก่บริษัทฯ แล้ว ดังนั้น หากบริษัทฯ ไม่เห็นด้วยกับการประเมินของเจ้าพนักงาน บริษัทฯ มีสิทธิอุทธรณ์การประเมินภาษีเงินได้นิติบุคคล และภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยผู้เสียภาษีต้องใช้สิทธิอุทธรณ์การประเมินภาษีได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับแจ้งการประเมินตามมาตรา 30 แห่งประมวลรัษฎากร

ขอแสดงความนับถือ

รวิฐา พงศ์นุชิต

(นางรวิฐา พงศ์นุชิต)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมสรรพากร

สำนักกฎหมาย

กลุ่มกฎหมาย 2

โทร. 0-2272-8287-8

ที่ กค 0706/916

กรมสรรพากร

90 ซอยพหลโยธิน 7

ถนนพหลโยธิน แขวงสามเสนใน

เขตพญาไท กท. 10400

6 กุมภาพันธ์ 2551

เรื่อง ภาษีเงินได้และภาษีมูลค่าเพิ่ม กรณีการประเมินอากรขาเข้าและภาษีมูลค่าเพิ่ม
เรียน

อ้างถึง หนังสือลงวันที่ 17 ธันวาคม 2550

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า บริษัท ย เป็นตัวแทนดำเนินพิธีการศุลกากรในการนำเข้า
สินค้าให้บริษัท น ซึ่งเป็นผู้นำเข้าสินค้าในปี 2549 บริษัทฯ ได้ทำใบขนสินค้าขาเข้าเพื่อแสดงรายการภาษี
สรรพสามิตและภาษีมูลค่าเพิ่มผิดไปซึ่งเจ้าหน้าที่ศุลกากรได้ตรวจในปี 2550 จึงได้ประเมินภาษีอากรขา
เข้าและภาษีมูลค่าเพิ่มตามอัตราที่ถูกต้อง รวมทั้งเบี้ยปรับและเงินเพิ่มซึ่งบริษัทฯ ได้ดำเนินการชำระแล้ว
บริษัทฯ จึงขอทราบว่

1. บริษัท น มีสิทธินำค่าอากรและค่าปรับอากรที่ชำระเพิ่มในปี 2550 มาลงเป็นรายจ่าย
ในการคำนวณกำไรสุทธิในปี 2550 ได้หรือไม่

2. บริษัท น มีสิทธินำค่าภาษีมูลค่าเพิ่มในส่วนที่ชำระเพิ่ม (ไม่รวมเบี้ยปรับและเงินเพิ่ม)
มาถือเป็นภาษีซื้อในเดือนที่ชำระภาษีตามการประเมิน แต่ไม่เกิน 3 ปี นับจากวันที่ออกใบกำกับภาษีใช้หรือไม่

ดังความละเอียดแจ้งอยู่แล้ว นั้น

กรมสรรพากรขอเรียนว่า ตามข้อเท็จจริงข้างต้น อาจพิจารณาได้ว่า บริษัท น มีฐานะเป็น
ตัวการในการนำเข้า และต้องรับผิดชอบการศุลกากรโดยตรงทั้งในทางแพ่งและทางอาญาโดยกรมศุลกากร
ได้พิจารณาให้บริษัท น ในฐานะตัวการผู้นำเข้าตามกฎหมาย ต้องชำระหนี้ภาษีอากรที่เกิดจากการนำเข้าทั้ง
หมดตามมาตรา 27 และมาตรา 99 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. 2549 และตามมาตรา 15 แห่ง
พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 9) ดังนั้น การจ่ายเงินดังกล่าวจึงพิจารณาได้ดังนี้

1. กรณีค่าอากรและค่าปรับอากรที่ชำระเพิ่มในปี 2550 บริษัท น มีสิทธินำมาลงเป็นราย
จ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิได้ เนื่องจากเป็นรายจ่ายเพื่อหากำไรหรือเพื่อกิจการของบริษัท น ไม่ต้องห้าม
ตามมาตรา 65 ตรี (6) แห่งประมวลรัษฎากร

2. กรณีค่าภาษีมูลค่าเพิ่มในส่วนที่ชำระเพิ่ม (ไม่รวมเบี้ยปรับและเงินเพิ่ม) ที่บริษัท น
ชำระให้กับกรมศุลกากร เข้าลักษณะเป็นภาษีมูลค่าเพิ่มที่บริษัท น ซึ่งเป็นผู้นำเข้าได้เสียไปจากการนำเข้า
สินค้า ถือเป็นภาษีซื้อตามมาตรา 77/1 (18) (ก) แห่งประมวลรัษฎากร บริษัท น จึงมีสิทธินำภาษีมูลค่า
เพิ่มดังกล่าว มาถือเป็นภาษีซื้อในเดือนภาษีที่ชำระภาษีตามการประเมิน ทั้งนี้ ตามมาตรา 82/3 วรรคสี่
มาตรา 84 และมาตรา 86/14 แห่งประมวลรัษฎากร

ขอแสดงความนับถือ

รวิฐา พงศ์นุชิต

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมสรรพากร